

ДІЛО

ВХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація:
Львів, Ринок 4, 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конт.: П. К. О. Львів 504000.
"Валзу Чеських Лесон.
Прага „Діло“.
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

місячно (з книжкою) . . . 3.00 зол.
чвертьрічно . . . . . 15.00 "
піврічно . . . . . 30.00 "
річно . . . . . 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 20 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Заборонили товариський зїзд учнів колишньої державної гімназії!

Tarnopol, dnia 24 czerwca 1938 r.
Wojewoda Tarnopolski
Nr. PN. 70 a.

Do
Pana Dra Dmytra Ładyki
adwokata

w Tarnopolu.

Zgodnie z art. 22 i na zasadzie art. 27 pkt. 2 ustawy o zgromadzeniach z dnia 11. III. 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 48 poz. 450/1932 zakazuje odbycia zgłoszonego na dzień 29. VI. 1938 r. do Tarnopola towarzyskiego zjazdu maturzystów b. ukr. gimnazjum państw. tarnopolskiego z braku warunków prawnych dla tego rodzaju zjazdu, ile że zakład ten został przez władze rozwiązany i obecnie nie istnieje.

Od decyzji tej służy prawo odwołania do Mi-

nisterstwa Spraw Wewnętrznych, które można wniesć w ciągu dni 14-tu od dnia następnego po doręczeniu decyzji.

Wojewoda:

Mgr. Tomasz Małcki

Помішуючи в оригіналі цю останню заборону, яку зареєструвало українське життя в Польщі, звертаємо на неї особливу увагу всіх правників, як цікавий дискусійний юридичний „casus“: чи вільно улаштувати товариські зїзди членів установи, яка сьогодні наслідком розпорядку влади не існує, але існувала як легальна установа на державний кошт у часах, коли ініціатори того зїзду та його есент. учасники до неї належали, при чому той плянований зїзд торкався виключно й спеціально тих давніх, державною залегалізованих часів?

Дальша русифікація Сов. України.

У 13-ох округах заіменовано нових секретарів місцевих партійних комітетів; між ними — лише 3-ох українців.

Наркомом внутрішніх справ УССР є

Успенський, москаль з Оренбурґщини. Всі вищі становища у тому ресорті займають москалі й жиди, як Розенбаум, Волков, Кортін і ін. (АТЕ).

Еспанські національні кораблі затопили два брит. кораблі.

В понеділок рано 5 нац. літаків кинуло кодо 50 бомб на брит. корабель у валенсійській пристані; він заповнявся й затонув.

Рівночасно нац. літаки бомбардували другий британський корабель в Аліканте; хоча пожежу погашено, корабель затонув. Згинуло 3-ох моряків і кількох пасажирів; чимало раних.

БРИТАЙСЬКИЙ ДИПЛОМАТИЧНИЙ ПРЕДСТАВНИК З БУРГОСУ ВИПХАВ ДО ЛЬОНДОНУ.

На домагання прем. Чемберлена британський ген. агент з Бургосу виїхав у вівторок до Лондону на нараду у справі налетів на британські кораблі.

Франко-турецьке порозуміння.

МІНІСТР БОННЕ ВИІДЕ ДО АНКРИ.

Розмови між представниками генеральних штабів Туреччини і Франції тривають далі. Обидві сторони дійшли вже до повного порозуміння щодо принципів, тепер обговорюють по-подробіч співпраці обох штабів.

Погодоски, немов би турецькі військові

частини вже ввійшли до санджаку Александети, передчасні.

Французький міністр закордонних справ Бонне потвердив, що він хоче виїхати до Анкари, де підпише франко-турецько-сирійський договір.

Чанкайшек просить Велику Британію посередничити?

Як подає японська преса, у Гонконґі відбулася нарада амбасадорів: британського, французького, німецького й італійського. Марш. Чанкайшек мабуть просив британський уряд посередничити у китайсько-японській війні.

НІМЕЧИНА Й ІТАЛІЯ ЗІРВУТЬ ДИПЛОМАТИЧНІ ВЗАЄМИНИ З КИТАЄМ?

Німецького амбасадора несподівано завітали до Берліна; він відлетів туди з Гонконґу.

Ходять поголоски, що після упалку Ганков Німеччина й Італія зірвуть дипломатичні взаємини з урядом Чанкайшека.

НОВИЙ ЯПОНСЬКИЙ ДЕСАНТ У ПІВДЕННОМУ КИТАЮ.

200 японських моряків причалило на південно-китайському побережжі, в заливні віддаленому на 175 миль на північний схід від Гон-

конґу; цей десант висадило на беріг 12 японських військових кораблів.

КИТАЙ ВТРАТИВ ЗВ'ЯЗОК З ГОНКОНОМ.

Як подають з японських джерел, японські дестуни знищили міст на залізничці Кантон—Кавлюн, що лучить Китай з британською колонією Гонконґ.

Ця залізниця становить головний шлях довозу військових матеріалів для Китаю, тому якщо ця вівстка правдива, засвоєння китайської армії стане нелегке.

ФРАНЦУСЬКА ПОЗИЧКА ДЛЯ КИТАЮ.

Як подають з Токіо, у Парижі підписано договір, яким Франція зобов'язується дати Китаєві 150-мільонову позичку на розбудову залізничних шляхів у південному Китаю. Японські кола вважають, що Китай вихіснує ту позичку на закупню військових матеріалів.

Франція і Велика Британія остерігають Японію

перед окупацією Гайнану.

Британський віцеміністр війни заявив у палаті громад: Англія та Франція закомунікували Японії, що есентуальну окупацію острова Гайнану вони вважають би за крок, який може

довести до небажаних комплікацій. Якщо би до таких комплікацій дійшло, оба уряди взаїмно допоможуть собі.

ПРИГАДКА.

Пригадуємо Вл. Чішам Народної Торговлі, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Уповажених

НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ

відбудуться в середу 29. червня 1938 р. година 10-та вечірньої в домі Реалізаційного Союзу Українських Кооперативів у Львові, при вул. Технічний ч. 1.

Того самого дня год. 8-а вечірньої відбудеться в першій ов. Спаси (Преображенській) при вул. Краківській

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

за померлих членів Народної Торговлі.

У вичікуванні наслідків.

Варшава, 26. червня 1938.

Коли автор цих рядків на першу звістку про вибір маршалом союму полк. Валерія Славка писав за редакційним столом силуету того діяча, то — жаліючи, що не був присутній того цікавого дня у соймі, — мав на увазі тільки одну свою втрату: що не бачив на обличчях польських „суверенів нації“ того виразу крайнього збентеження і спантеличення, що його можна вже було неоднократно зауважити впродовж до-теперішньої історії польського парламенту, у хвилинах, коли його члени самі мусіли здавати собі справу, що не доросли до установи, якої легітимність носить у кишенях. Чи це відзначалась у нас вроджена людській вдачі „любів ближнього“, чи сатисфакція, що здійснюються прогнози, ставлені цьому соймові на ція 1-й сторінці „Діла“ вже в першому дні його відкриття та оперті на тодішній дуже мінімальній оцінці вартости і його структури і особового складу, — все одно суттєва у тому нашому підході була свідомість, що сталася у польському політичному житті велика й поважна подія, яка мусіла заворушити ввесь польський політичний і журналістичний світ, що опинився перед новою ситуацією на терені самого сойму та перед наслідками тієї нової ситуації у цілій польській державній дійсности.

Настрій вичікування наслідків вибору нового маршала сойму панує в цілій Варшаві. Сміливо можна сказати, що до найменшої, найчисленнішої групи належать ті, які вибір полк. Славка на маршала сойму легковажать собі та звужують його значіння виключно до терену сойму, який з черги, як відомо, в цілому польському державному житті грає роль мінімальну (хоч Польща не держава авторитарна і монопартійна, де парламент виконує зовсім уже декоративну функцію, проте і навіть авторитарна та навіть тоталістична польська державна система, оперта на перевазі бюрократії, з природи річи відсутня в тім установі парламенту: це річи вторинно відомі і безспірні). Зате всі інші погоджуються, що „ренесанс полк. В. Славка“, тотожний із ренесансом старо-полковницької групи з часів ББ, мусить мати далекосяжні наслідки, дарма, що колишній полковницька група була одноцільна, бо належали до неї і полк. Славек і полк. Коц і полк. Медзінський — нині вона так само розсоєна і смертельно розсварена, як усі інші польські політичні партії, групи й течії. Очевидно, що 10-грошова варшавська преса, яка знаходиться у вічній погоні за сенсаціями, роздуває до розмірів політичної події навіть такий факт, як сходина кількох колишніх членів полковницької групи за їхнім старим і на якийсь занедбаним столиком в Європейській каварні у Варшаві. Такі річи так само смішні, як смішна напр. „радість“ з приводу вибору п. Славка у різних колах, які взаємно поборюють себе. Поважніше слід уже трактувати такі міркування про будучий розвиток подій, які спіраються на засновках політичної логіки. І тому дозволимо собі для прозорости поділи-

ти на три групи тих, які в акті вибору п. Славка бачать подію позитивну і для розвитку польських подій корисну.

1) До першої зарахуємо тих, які найбільше ало в нинішньому польському політичному житті вбачають в ОЗОН-і і через те признають за саду „противники ОЗОН-у єдинайтеся”. ОЗОН — новітня — є кепським наслідництвом колишнього ББ; той колишній твір полк. Славка був подуманий як допоміжний громадсько-політичний засіб державної адміністрації та простягаючись і на неподяків — признавав засаду т. зв. державної асиміляції і конституційної рівності громадян; ББ на власну руку нічого не робив, глибоко підтримував режим, за яким стояв авторитет Пілсудського; ББ мав теж виконати ту місію, яку мусів довести до кінця травневий переворот, а саме основну зміну конституції і щоб її перевести, можна було навіть лякати „доманним костером”, як це робив голова ББ з соймової трибуни. Зате ОЗОН претендував на монопартію, при чому хитався від початку по нинішній день між течіями і концепціями. З сервілізму до ОЗОН-у приступили й ті, які були і є в засаді противні ще одній новій польській політичній партії, і ті, які готові йти в кожній хвилині на компроміси з польською опозиційною лівицею, і ті, які хотять миритися навіть зі старою сидецією, і ті, які відкидають всякі міжпартійні компроміси. Це не тільки різниці поглядів на тактику, але й найосновніші різниці світоглядів: від людей із групи „Направи” до діячів із „Фаланги” — це справді такий простір, що втриматися на ньому абсолютно неможливо. Через те й ОЗОН нічого ще позитивного і конструктивного не вніс, навіть не окреслив виразно, себто програмово, свого становища до уряду, як уже почалися у ньому розлами, сецесії, що не вгавають і яким не видно кінця. Тому — чуємо — добре сталося, що при виборах нового маршала сойму виявилася у ввесь ріст слабкість ОЗОН-у і на чолі сойму станув безоглядний ворог ОЗОН-у, бо остаточна ліквідація тієї імпреви доведе до вяснення внутрішньо-польської ситуації, яка терпить саме через штучне підтримування при житті нежиттєздатних творів.

Зокрема, кажуть і деякі пілсудчики і їх противники, добре буде, коли припинить зловживання деяким іменем пок. маршала, якого фірмою прикривають деякі діячі ОЗОН-у свої націоналістичні вихляси.

2) Валери Славек, як маршал сойму — впевняють інші — не буде займатися закулісовими ходами і грами. Він буде реформистично стояти на сторожі конституційних прав сойму, при чому як автор конституції і її фанатичний звелічник буде вважати себе покликаним виступати в її обороні при кожній нагоді. Почав це вже від особливого підкреслювання черговості своїх куртуазійних відвідин у новому союму характері. Тому й маршал Славек не стерпить, щоб сойм, його сойм, сам доміг основ, на яких спірається: таким проступком є напр. оснування Парламентарного Кола ОЗН, себто перепачкування назад вигнаних із сойму політичних партій. А що урядові не так легко розв'язати парламенту, на якого чолі стоять такі два „старі пілсудчики”, як марш. Пристор і марш. Славек, то довести до цього може тільки — сам Славек. І тому Славек (впевняє дехто у Варшаві) стане спадкоємцем старої, відомої з української історії, максими: „Я тебе породив і я тебе вбю”. Очевидно, що повинні радіти з цього всі ті, які бачать негативну роль нинішнього сойму.

3) До третьої групи можна зарахувати тих, яких неслухно називають циніками через їхню девізу „чим гірше тим ліпше”. Їх міркування не позбавлене теж деякої логіки: вибір Славка, мовляв, безумовно загострює внутрішньо-польські парадокси і мусить довести їх до абсурду. Таким нісенітним парадоксом мусить стати ригористична оборона того існуючого стану (напр. виборчої ординації), що виявився в міждіє рішуче недоцільним і проти якого є велика більшість польського і не-польського населення держави. Очевидно, що тут можна спитати, чи і сам полк. Славек не перейшов деякої еволюції поглядів, чи не зревідував їх у тих точках, що стали осередком політичної боротьби. Але мабуть він залишився собі вірний і тому — його активна роль на одній із найчільніших позицій у державі мусить ситуацію так поважно загострити, що прийде криза, яка прочистить атмосферу. Факт, що сьогодні найбільш актуальним питанням стає вже розмірно недалекий вибір президента держави — мусить спричинитися до розв'язання гордієвського вузла.

Ми передали просто для інформації різні погляди різних польських кол із варшавського терену, які далі про ніщо інше не говорять, як тільки про вибір п. Славка і наслідки того вибору. Як повинна в цій ситуації поводитись українська національна політика, яка повинна бути її лінія у вичікуванні тих наслідків — це вже зовсім окрема справа.

ші, мартирологія 30-ти мільйонів українців у Світах та нестерпна нинішня ситуація українців у Румунії — це ще вічна та правда, яка спочиває у герметично зачинених і сторожко бережених скриньках. Тут і там появилися тільки дрібненькі завваги, очевидно на основі чужих джерел, як нпр. у париському „Фігаро”, який писав недавно, що в Польщі є теж 6.5 мільйонів (двох) меншин: української і русинської!

Згадана стаття редактора „Діла” „Самі інформуймо...” напевно найшла найкращий відгук у широкому українському громадянстві за кордоном. Вона повинна викликати зацікавлення і додати охоти до інтенсивної праці. Щоб ця праця увінчалася добрим успіхом — мусить бути скоординована, спиратися на довірі, певній фінансовій базі та мусить бути підтримана певним авторитетом. Витворення такого авторитету, при добрій волі керуючих чинників українського культурного і політичного життя у краю і на еміграції, не повинно натрапити аж на непереборні труднощі. Беручи в основу принципи прийняті „Підготовчим Комітетом” для скликання Всеукраїнського Національного Конгресу, можна короткою дорогою подібне авторитетне тіло зложити, очевидно з таким самим його характером, доки не збереться і майбутності конгрес, який це тіло (назив його нпр.: Тимчасова Центральна Українська Національна Рада) або затвердить, або переведе змін і доповнення або зліквідує і вибере інше тіло. Така Тимчасова Рада з місцем осідку в одній з європейських або американських держав та своїми експозитурами або філіями в інших державах, може собі покласти завдання: вести інформаційну працю серед чужинців друком у різних чужих мовах; видавати часописи і журнали з ділянки української географії, статистики, історії, культури, економіки, земного багатства, тощо; підшукувати дипломатичні зв'язки, тощо; у зв'язку з тим — заснувати національний фонд (банк). Особливо наша американська еміграція, з уваги на свою важливу історичну і культурну місію, обов'язком закордонного підготовчого комітету булоб: підготувати грук і виробити план для тієї акції. Нам відомо, що такий проект вже навіть виготовлений і жт у цьому напрямку дещо зроблено. Нехайже зважимо на сторінках „Діла”, п'ять хвилин перед дванадцятью, не буде голосом до порожнечі але до широкого українського зорганізованого загалу. Події чергуються так скорим темпом, що нам негайно треба направити оце, що в останніх роках занедбали, нам необхідно звільнити дорогу до кузні історичних подій і до жертви світової політики, щоб удруге не поманичів світової політики, щоб удруге не повторилось те, що було в часі наших визвольних змагань при різних конференціях на міжнародному форумі, де рішали про нас без нас.

Прага, 24. червня 1938.

ФАРБИ ЛЯКЕРИ, ПОЛОСТИ, КОСМЕТИКА, предмети домашньої потреби, асортимент до прання, миття, чищення — новостворений відділ фірми **Богдан Попович** Львів, вул. Руська ч. 16. Тел.: 105-05.

НА ВИТІЗ ДІ Купелеві плащі — ручники — пледи — подорожні коци.

ВЕЛИКИЙ ВИБІР:

А. Петрушевський

Львів
Галицька 20.

Всеукраїнський Національний Конгрес — найактуальніша справа.

(З приводу статті „Діла” про потребу самим нам інформувати чужинців про себе).

Ваторишнє питання у подробицях безумовно джозувічне. Але асори зазначуємо, що в основі — щодо самої ідеї Всеукраїнського Національного Конгресу та думки покликати до життя українське центральне інформаційне бюро — цілком з тав. автором погоджуємося. Редакція.

Автор статті „Самі інформуймо поляків про себе” у ч. 135 „Діла” з 3. ц. м. доторкнувся одної з найважливіших і пекучих справ: пропаганди української справи між чужинцями. Щоправда виходить з локальних потреб, які випливають з українсько-польських взаємин, при чому покликуються м. ін. на голос „Бюлетину П.У.” одного із рідких польських прихильників українського питання. Не від речі буде ствердити, що зацікавлених осіб між іншими народами кудя більше, ніж між поляками, що підходять до української проблеми з привичного стародавнього шовіністичного становища, нагніваючи до цього державний інтерес.

Пропаганда, так як реклама в торговельнім світі, грає величезну роль і є одною з головних передумов успіху. Тому всі держави і народи не жалюють коштів на пропаганду своїх державних і національних інтересів у світі. Навіть чис-

лом найменші народи, як литовці, естонці, лотіші та інші, а на еміграції грузини, ведуть пропаганду своєї справи у чужих мовах. Тільки кількадесятмільйонний український нарід немов не приважує ваги до цієї справи, заколихуючи себе вірою, що „правда як олива вийде наверх”. Але не треба нам забувати, що олива, герметично замкнена в резервуарах, ніколи наверх не вийде, необхідно її випустити, розілати, помстити осі й пружини, а не раз і прилати й до вогню асного смолоскипу.

Від кількох літ товчється у нас як Марко по пеклі, думка скликати Всеукраїнський Національний Конгрес, якого метою між іншим булоб зорганізувати центральне бюро пропаганди. Сама ідея і досі не перестала бути актуальною, хоч останніми часами виринули значні труднощі, як зразу задумано. Вже й вироблені певні основи та плани праці в напрямку до консолідації української політичної думки і її пропаганди, але реалізувати гарний задум нема охоти ні відваги. Останні важливі події на міжнародній політичній арені і на наших землях перейшли попри нас „тихою ходою”. Питання невеличкої ледви сотисичної польської меншини в ЧСР наробило чимало шуму, але питання такої меншини як мільйони українців у Поль-

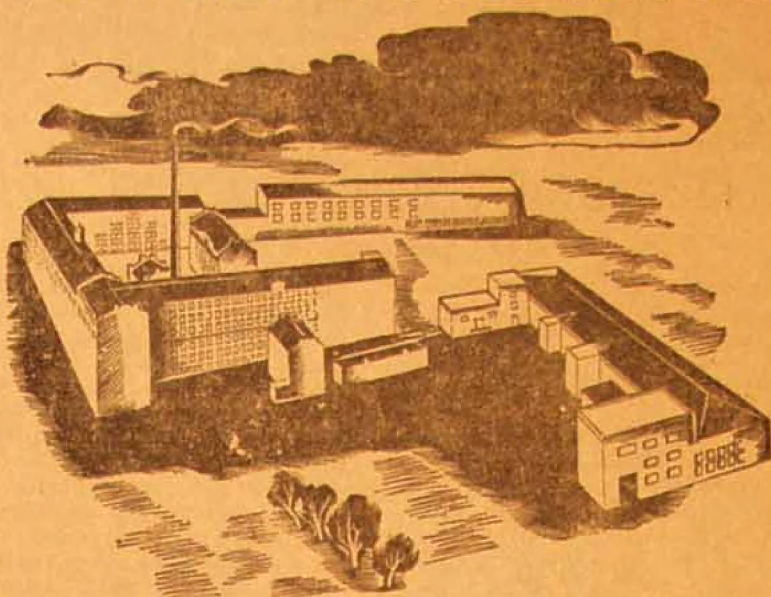

Українці на авдієнції у прем'єра складковського.

У понеділок 27-го ц. м. в часі пленарного засідання союму, прем'єр ген. Славоу Складковський прийняв у своєму кабінеті у союмі сенатора д-ра Антона Горбачевського, посла д-ра Степана Барана і адвоката з Чорткова д-ра Михайла Росаяка, голову кружка Рідної Школи в Чорткові у справі заборони дальшої будови будинку гімназії і ліцею Р. Ш. в Чорткові. Справу представив д-р Росаяк на основі актів і плянів, вказуючи, що рішення воевідського уряду в Тернополі, який не затвердив плянів будови, чи складно кажучи не дав додаткового дозволу, на зміну первісного пляну щодо внутрішнього розкладу в самому будинку з тієї єдиної причини, що будинок знаходиться близько в'язниці — річєво нічим невинправдане. Невинправдане, тимбільше, що і львівська кураторія заявила, що на тій парцелі, де будують будинок Р. Ш., можна будувати школу. На підставі цієї відмови магістрат у Чорткові припинив дальше внутрішнє викінчування будови — сам будинок під дахом ще від осені м. р. — не оглядаючися на те, що проти відмовних рішень воевідського уряду внесено відклик до міністерства внутрішніх справ. Прем'єрові вручено відповідне письмо. У відповіді прем'єр заявив, що накаже негайно справу відклик розглянути і вирішити, при чому сказав, що близькість в'язничного будинку не повинна бути перешкодою для поміщення школи, зате може нею бути, якщо там мали примістити бурсу.

Після того ген. Славоу Складковський прийняв о. пралата Леонтія Куніцького зі Львова у справі положення політичних в'язнів українців та поведінки в'язничних та поліційних органів при допитах слідчих в'язнів. З черги посол д-р Степан Витвицький, що був на авдієнції з о. пралатом Куніцьким, представив прем'єрові справу перепон, які робить повітове староство в Долині вакаційним таборам на Соколі, Осмолоді й Остодорі, врешті обговорив справу виступу одного ротмістра уланів проти кінної бандерії при нагоді привітання Преосв. Будки в часі канонічної візитації у Розвадові к. Миколаєва. Прем'єр обіцяв усі ці справи розглянути і видати відповідні розпорядки.

НОВА ФАБРИКА МАТЕРІЯЛІВ ФОТОГРАФІЧНИХ

Сп. Акц. „Й. Франашек“ має за шану повідомити, що в дні 28. 6. відкрила нову фабрику фотографічних матеріалів. Папери фотографічні Mirax, Nigrola, Tonar дістанете у всіх фотографічних крамницях.

Франашек
S.A. WARSZAWA

Франашек
S.A. WARSZAWA

ОБАВІЧ БУГА.

КОНФІСКАТА „ДИТИНИ“.

Комісаріят уряду м. Варшави сконфіскував чергове число (6) додатку до митрополітального органу „Слова“, скромненького дитячого часопису „Дитина“, що виходить українською мовою. Це вже третя з черги конфіскація „Дитини“. Не знаємо змісту сконфіскованого числа. Але практика каже, що по двох чергових конфіскаціях кожна редакція обережніше укладає нове число. Так мусіло бути і з дитячим додатком до „Слова“. І все-ж — конфіскація.

Трикатна конфіскація „Дитини“, що виходить один раз на місяць, це велика втрата для православної української дітвори цілої митрополії, бо це одинокий дитячий часопис на цих теренах, до якого, як видно з дописів і літературних спроб, діти вже дуже привязалися.

У зв'язку з трикатною конфіскацією „Дитини“, цього єдиного друкованого виховного засобу українських православних дітей, пригадується нам історія іншого українського органу, що його видавала митрополія, а саме „Духовної Бесіди“. В момент найбільшого його поширення (в 1925 р.) міністерство освіти і віроісповідань (були то часи С. Грабського) довгий час вимагало припинення його, і врешті справа була поставлена так, що українське православне населення таки втратило свій церковний орган.

Тепер знов українська православна дітвора не може дочекатися, коли нарешті побачить свою любов „Дитину“.

ПРИЕМНОСТИ НА ЗБОРАХ НАЦІОНАЛЬНО-МІШАНОЇ КООПЕРАЦІЇ.

Дня 21. червня відбулися в Луцьку загальні збори волинського окружного відділу польського кооперативного союзу, до якого сьогодні належать ті українські кооперативи, які колись належали до РСУК. А тому, що до цього союзу належать і польські кооперативи Волині, то, зрозуміла річ, склад делегатів на збори був мішаний — українці й поляки.

Коли взяти під увагу, що українських кооператив на Волині більше, що українці повинні мати на зборах перевагу, але завжди виходить якось інакше. Частиня вини за це спадає і на самих українських кооператорів, які не відстоюють своїх інтересів і не використовують своїх можливостей. Ще більше вина спадає

на тих українців-членів ради, що дуже помітно ховають голову й носять звання радних для чого хочете, лише не для оборони української кооперації. І цим разом не підготували вони делегатів до зборів.

А були моменти, коли така підготовка була дуже потрібна. Між іншим мало місце на зборах таке явище: почувалися голоси:

— Ту Польська. Муайць по польську. Я румун з походження, — заявив один, — а говорю по польськи.

Аж двічі ставили внески на заборону говорити по українськи. З приємністю треба ствердити, що українські кооператори, за винятком одного, поставилися до подібних шовіністичних вимог з повною гідністю та розумінням своїх прав і національної честі й промовляли українською мовою (за винятком згаданого одного, що пожертвував рідною мовою для якихось інших цілей).

Треба зазначити, що предсідник зборів, голова хліборобської палати, відчув себе ніяково від безсоромних вибриків своїх земляків і заявив, що не вільно негувати мови українців, які становлять на Волині 80 відсотків населення.

Значайна річ, як би йшло не про „марш на кресі“, а про розуміння одними одних, то було б цілкомовно можливе пояснення незрозумілих місць у промовах. Колиж польські кооператори захотіли накинати українцям свою волю, зустрілися з гідною постановою.

Отже „марш на кресі“, як показали ці збори, має в собі багато абсурду.

ОБОЗИ, ОБОЗИ, ОБОЗИ!

Всі добре знають, як то росіяни своєчасно викинули гасло: „Шапками закидаємо!“ та як то в наслідку цього завалився російський престіл.

Всі знають і те, як то на весні ц. р. проголошено у Варшаві „марш на кресі“, між іншим у формі делегування на східні землі студентських „обозів“, що мають на меті здобувати українське селянство — асимілювати, реінтегрувати й т. д. Як зачувати, намічено вислати „на кресі“ 50 таких „обозів“, у склад яких входять: медики, ветеринари, „місіонери“ й т. д.

Якже поставилися до цієї „місіонної“ експедиції волинці?

Дуже несподівано й оригінально: зрадили.

дадоби зрадили. Кажуть, що нема нічого ліпшого для наших селянських мас, як звести їх з ними, що плянують їх винародовити, як показати їм їх з близького близька.

— Коли придивлятися, — кажуть наші селяни — до цих „приятелів“, то в сто разів міцніше триматимуться свого рідного й твердо стануть на сторожі нації та віри. КОП, вбивавши нам кількасот слабких одиниць, причинився до закріпачування національної волі українського селянства та зміцнення його інстинкту національного самозбереження. Польські студенти докичуть нам роботу національного освідомлення мас та посилення їхньої відпорності. Не дарма-ж росіяни кажуть: „За битого двух небитих дають, та й то не беруть“.

Польські політики дуже слабо знають психіку українців, а тим менше — волинців. Може, завдяки своїм експериментам, хоч трохи пізнають їх.

Х. Х.

По широкому світі.

На Мазарині ввійшов у життя закон, що обмежує участь жидів у військових званнях та в урядлах.

Парагвайсько-бразильські переговори у справі округи Чако розбиваються, їх перервано на кілька днів.

Литовський міністр закордонних справ Лозаряйтис відбув довшу розмову з мін. Рібентропом підчас переїзду через Берлін.

В Румунії злагіднено цензуру; преса може обговорювати постанови влади загальною адміністрації.

До Німеччини приїхав новий швейцарський посол Меркелов.

Литовський міністр освіти подався до Лисей. Треба сподіватися реконструкції литовського уряду.

В Уругвай перебрив владу нововиораний президент ген. Альфредо Бальдомір.

Польський шеф головного штабу ген. Стахевич приїхав до Риги; прийняв його латвійський президент, міністр закордонних і військових справ та начальний вожд.

Б. німецький імпер Вільгельм II заперечує потягску, немов би він хотів замешкати у Швансбері.

На перехресті звільни хіт воза!

**Кіно
п а л а с**

МОНУМЕНТАЛЬНИЙ АРХИТЕКТУР ЗА ВІДОМИМ ТВОРОМ
ОЛЕКСАНДРА ПУШКІНА

Режисері ФЕДОРА ОЗЕРА

ПІКОВА ДАМА

Мадлен Озере, Пер Бляншар, Андре Лоріс.

Події відбуваються в царській Росії

З польської преси.

Питання „Веку Нового“,

НА ЯКІ ВІН НЕ МАЄ ВІДВАГИ ВІДПОВІСТИ.

„Век Нови“ у своїй вступній статті (з 29 червня ц.р.) п. в. „Ланцюг без одного звена“, міркує над „домоголовкою“, якою для нього є факт, що справа налагодження українсько-польських взаємин знайшла в останньому часі на мертвій точці.

„Закордонна політика — читаємо на початку тієї статті — не мусить впливати на напрямки внутрішньої політики. Можна би навести багато прикладів держав зв'язаних союзами, не вважаючи на глибокі різниці державного ладу, і тих різниць не намагаються з моментом заключення союзу затерти. Республіканська Франція зв'язуючись з царською Росією ані на крок не наблизилася до деспотизму. Німеччина, підписуючи під натиском військових кол догівір у Рапалло, не приймала в той спосіб комунізму і п. Олександр Бокхенський безумовно правильно твердить у своїй книжці „Між Німеччиною й Росією“, що Гітлер ні на хвилину не занегавав подати руку Сталінові, якби того вимагала німецька державна рація. Найгостріше підкреслювані ідеологічні різниці не перешкоджають міжнародній співпраці і навики чи співпраця не мусить нівелювати різниці“.

„Не мусить, але може“ — каже автор статті і наводить як приклад Чехословаччину, яка після заключення політичного та військового договору з Світами почала у внутрішній політиці вибачливий курс супроти акції Комінтерну. Подібне діється — на думку автора статті — і в Польщі після договору з Німеччиною. Наслідком наближення Польщі до Німеччини є її віддалення від Росії. Тепер ведеться на багато відтинках польського життя боротьба з Росією.

„Але не на всіх. Протисовітський курс, що сам у собі хіба не має в нас опонентів, формує з konieczności також відношення до інших сил, вишнаних у гру. Такою силою є, нпр., Японія, силою позитивною, яку позитивно оцінюється навіть, як робить наїзд на Китай. Такою силою є й українці. У боротьбі з Росією — це природний союзник. І тому, коли в 1935 р. заключали з ними нормалізаційну умову, це була логічна послідовність нового курсу. Цей курс об'язує по сьогоднішній день, але нормалізація не об'язує. Вона розхиталася і не видно спроб її кращого видання.“

„Це проблема, яка відомлюється з загального правила і творить логічну головоломку. У широкому і дрібничково змонтованому фронті, що має забезпечити нас від східного сусіда, одна капітальна, і як твердять історики — вузлова позиція нечинна. Щось там при ній помайстрували, але пізніше дали спокій. Може бути, що виринули труднощі та комплікації. Може бути, що план, який опрацював та парафував п. Косьцялковський, мав недостаті. Але це не виправдує теперішнього положення на тому відтинку. Обсервуючи його треба було б зробити висновок, що наше відношення до Росії не було давно таке добре, таке повне довіри і таке забезпечене перед усіма несподіванками.“

„Насправді воно інакше. Але тим більше ми хотіли би знати, чому український момент алегковажили та занедбали. Чи може хтось ствердити, що не вважаючи на історичний досвід, він без вартості? Чи теж втягнути його до гри занадто багато коштує“.

Що писало „Ціло“ 50 років тому.

Четвер, 28 (16) червня 1888.

ФАБРИКИ СТАЛИ І ДИНАМІТУ В РОСІЇ.

„Заходами російського уряду має наслідком з'ясування Росії повстати кілька великих фабрик сталі, гармат і машин тому, що тепер залізниця з глибини Росії до нового порту над Чорним Морем у Маріуполі над рікою Калміюсом отворила притуп до багатих донських копалин камінного вугля. Одна шведська фірма дістала першу концесію на фабрику динаміту, який досі спроваджували з Гамбурга“.

„НЕ ТРЕБА РОБИТИ ДОРОГИ ФРАНЦУЗАМ“.

„Льондон, 28. червня. В палаті послів промовляв Гиксбін проти закону про тунель під каналом Ламанш і доказував, що відносини у Франції дуже не певні і в будучині стануть ще більше не певні, тому не треба робити через тунель нової дороги французам. В другому читанні відкинено цей закон 307 голосами проти 165“.

АПТИКАРКИ.

„Російське міністерство внутрішніх справ дозволило жінкам вступати до аптики і характері учениці на підставі свідоцтва зі сінченної четвертої класи мужеської гімназії і з латинської мови. По сінченні практики в аптиках вони мають складати іспит на ступінь аптикарського помічника і провізора перед медичним факультетом або у військовій лікарській академії. Потрібні до іспиту відомості вони мають набувати приватно, а в аптиках, де будуть учениці, не можна приймати учнів“.

валоб? Чи вікні він занадто важкий? Українці твердять, що вони самі не знають. Просто, почалося добре, знайдено платформу, але потім протекло між пальцями і сьогодні нема нічого: ані війна, ані мир, ані співпраця, ані остаточне зрівняння. В ланцюгу бракує одного звена і рації, для якої воно вилетіло“.

Гадаємо, що всі ті риторичні питання „Век Нового“ так і залишаться риторичними: на них ніхто не дасть ніякої відповіді. Зрештою „Век Нови“ її не потребує, він її знає.

Убрання до міри

з найліпших матеріалів поручає

ШАПІРА, вул. Личаківська 1.

МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА.

РИМ У ЛІТІ.

Хто вперше прибуває до Риму, то в першу чергу звертає свою увагу не на простірність міста, на його широкі майдани, на потужний, простірний віддих його палат — і тих, що в руїнах видніють по старовинних римлянах! — а звертає свою увагу на зелень і квіти Риму. Ця єдина столиця Європи, якої суворомарсонний вираз обличчя, чи хід молоді ритмом „лассо романо“, ви бачите кроїз мережино квітів.

Кожна пора року має свої квіти: весна прикрається тут у розкішні, високі дерева мімоз, що сонцем деліють; усі тераси, балкони, городи ясно фіолетють гліциніями, ірисами, — а ввесь травень просто залитий Рим своїм пристрасно пилим запахом квіту помаранчі і троянд. А приходить оце літо, то всі парки, городи біля кам'яниць і палат, а то просто вулиці жаштять квітом олеандрів, пахнуть ясно-чистим квітлим біртів, прикрашаються широкими пучками білого квіту магнолій. І все те цвіте до осені.

А вже самих парків у Римі є стільки, що вони самі викликають враження, наче Рим столиця зелени, квітів. Це ті легкі, якими столиця дихає. Згадати хоч такі парки: парк Боргезія, що з усіх найпростірніший і найбільший; парк Шарра, затишний, чепурний, де поміж крісаті, пишні пальми гордо похажують аави, саждаючи фонтан; парк Челамонтана, де в спеку в густо-тivistих алеях закохані шепчуть собі палкі слова нероздуманого видання; сад Палатину, де в спеку літа і тіні літньо потягаються і пахне гірсько-черствим запахом кипарису та троянд. А ще парки Панфіан, Глорі. Та про ці два краще іншим разом окремо, бо з ними вижуться деякі важкі моменти з історії сучасної Італії. А є ще чимало інших менших парків.

Рим звертає на себе увагу ще й тим, що

має деякі ділянки, які самі собою творять мов чудові парки. Така ділянка Паріолі, де все літо в білі яснють серед полум'яних олеандрів: ділянка Номентана, що теж своїми садами біля візь творить один просторий парк. Сама вулиця Номентана, що від Порта Піа проходить добрих два кілометри аж до Монте Сакро, це одна широка алея. А далше — ті затішні, на староримський зразок, наче атрій, подвір'я — кортіле — палат чи й кам'яниць, де зазвичайно бачите зелень, квіти, якусь статую і водограй, — це серед сірих мурів малі оазис.

В будень у цих парках не багато народу: певно дітей, що граються на зелених майданах для них призначених; на лавках сидять, проходжуються стежками чужинці-туристи, то інші, що мають багато часу.

Зате в неділю та свято, ці парки гомонять народом: і старе і мале, сумне і веселе, самотні і шибайголови, закохані і посварені — все суне туди. Щоразу на ті полум'яні квіти олеандрів, при бризках безлічі фонтан виривають перед вами палкі вогкани чорні очі італійки, що своєю гучною, гармонійною постанттю захоплює вас.

— Бачиш, ці бедра досконаліші за сонет Петрарки! — захоплено говорять до мене мій приятель італієць.

— А її очі мають усю силу музики Вагнера в Ізольді! — докидує.

— Проте, й наш Марусі, Одарки, Оришкі, не сумнівайся, вдержалиб, а то й перевикналиб у суперництві ваших Кармен. Дію акт, — по хвилині додає, бо хоче звернути увагу приятелів, що не тільки римлянки красуні.

— Мовчу, поки не побачу! — коротко відповідає приятель.

І те людське мурлявниця залитий у літі усі зелени простори й поза Римом: Остія, Аппіа Антіа, Монте Маріо, Монте Сакро. Дуже багато їде на ввесь день у апенінські села — Кастеллі Романі на добле, шире, клотське вино. І ко-

ли сонце усіми колірами веселки заходить, тоді з Апенін довгими рядами вертаються до Риму авто, позаміські трамваї. Усі їдуть — го- нять не бензиною, не електрикою, а вином і трамвай на трамвай пакується, а то й буває таке, що трамвай у трамвай впакується на три метри і досить сумно декому ця випава по „золоте вино“ кінчається; авто друге авто штовхає. Весело! Всі співають, а то й результати. Тоді ви бачите, що правду говорить вірш псалому, що його у нас на вечірні співають:

„Вино возвеселить серце чоловіка“

Це ще краще можна бачити в Римі у виноградній Антонініанській за термами Каракалі. Це виноградні та городові поля ажко- чення, які тут живуть і мають велику пива- цю, а в ній презнамениті вина — і то щирі, не- розпущені і... дешеві. Уявіть собі: літра маль- пазії чи мальги, аллєатіко чи марсала — це ці- ри ліри, себто по доброму курсі ліри — не ці- лого півтора золотого. Не візьмо цих ценим- шинку тримати, але продавати вільно. І ось народ купує цей благородний напиток і сідає на подвір'ю хто де може: на каміні, на стов- пі, на приспі, на мурі, попід алі і гурторить і не. Перед заходом сонця тут повно! Сонце заходить і м'яко рожевіють мурі терм, ві- тя винограду і так само м'яко і ладіко ви- впливається у „серце чоловіка“, що сам не знає- клекоче вино в горлі, чи спів жайворонка в просторі?

А потому, вже пізно вечором, „чоловік“ блукає по парку Боргезія і на квіт магнолій каже:

— Ти тільки глян! Це ж зорі на небі вхо- тють!

А коли сяде біля фонтану „плачущих верб“, що озером розливається широко, то „чоловік“ молчки зідає, а як жаба кляче, то він:

— Ми дайло! Чук! Жай! Та я, дура- лавно вже не чує цього концерту!

А небо кобальтового азурі дає синю- Рим, літо 1938

Правнича сторінка.

Довго- і короткочинцеві позички під будову домів.

Міністр скарбу видав таке доручення Банкові Господарства Краєвого у справі фінансування коштів улаштування теренів, призначених на будову мешкальних домів (Урядовий Денник Міністерства Скарбу з 20. червня ц. р. ч. 17). Як відомо, Банк Господарства Краєвого дає коротко і довгоречинцеві позички на будову мешкальних домів та на інвестиції на цих теренах, себто на будову вулиць, водопроводів, каналізацію і ін.

ДОВГОРЕЧИНЦЕВІ ПОЗИЧКИ.

Довгоречинцеві позички дає Банк Господарства Краєвого містам, самоуправним союзам, правним і фізичним союзам до висоти повних коштів теренових робіт на основі провінційних проектів і кошторисів. Банк може наложити на довжника крім відсотків і всіх видатків, ще адміністративний додаток і провізію у висоті пів % від позички. Початок сплати довгоречинцевих позичок означає Банк. Речинцеві довгоречинцевих позичок не може бути довший

ніж 25 років. Довгоречинцеві позички забезпечується актом договору позички і гіпотекою на одній або кількох нерухомотях.

ПОДАННЯ У СПРАВІ ПОЗИЧОК.

Фізичні особи повинні долучити до подання у справі позички такі документи: 1) проекти та кошториси задуманих робіт і 2) випис чи пак посвідку про гіпотечний стан нерухомоти, що на ній довжник установляє забезпечення своєї позички. Крім того Банк може домогтися ще інших документів або звільнити їх від цього.

КОРОТКОРЕЧИНЦЕВІ ПОЗИЧКИ.

Речинцеві короткочинцевих позичок не може бути довший ніж два роки. Таку позичку сплачується по скінченні робіт готівкою або замінюється її на довгоречинцеву позичку. Довжник обов'язаний забезпечити позичку своїм кавційним векселем „ін біанко“ доручуючи до нього декларацію та гіпотечною кавцією на одній або кількох нерухомотях.

НА ТЕ
ЄДИНА РАДА:

Вживати плястер **LEBEWONH**, неохайний на відтиски. При купні домагайтесь оригінальної коробки **LEBEWONH**! — На кожнім плястрі є напис: **LEBEWONH**.

ПОКЛИКАНІ ЧЛЕНИ АДВОКАТСЬКОЇ РАДИ І ДИСЦИПЛІНАРНОГО СУДУ У ЛЬВОВІ.

Начальна адвокатська Рада у Варшаві на своєму першому засіданні 25. ц. м. поклала таких членів до Ради Адвокатської Палати у Львові: д-ра Волошина Михайла, д-ра Лициняка Володимира, д-ра Старосольського Володимира — усіх трьох зі Львова; Белтовського Юліана, Борисевича Витовта — обох зі Львова, Босаковського Тадея з Коломиї, Чудовського Адольфа, Франке Яна, Губриновича Людвіка, Маріяна, Гофмана Максиміліана, Калінського Маріяна, Конопачького Антонія — усіх шістьох зі Львова, Кропінського Адама з Перемишля, Любачевського Яна, Нападівича Анджея, Перацького Яна, Шмідта Йосифа, Соколовського Тадея, Стронського Каетана, Шпіля Маріяна, Врублевського Болеслава, Аксера Маврикія, Ландесберга Генрика, Мізера Йосифа — усіх 11-ох зі Львова.

Члени Суду Дисциплінарного Львівської Палати такі: д-р Ганкевич Лев і ради. Сизуляк Олекс, д-р Пайківський Кость — усі три зі Львова; Аргасінський Кароль, Воробець Юзеф — оба зі Львова, Дворський Адольф зі Станиславова, Футима Євген, Гжесік Станислав, Каменський Стефан, Квятковський Фердинанд, Ляоншамп Богуслав, Мацелінський Леонард, Масловський Юліан, Надаховський Маріян, Несвятовський Вацлав, Плехавський Маріян, Росенкевич Юрій — усі 11-ть зі Львова, Семкович Еразм зі Стрия, Стеніель Едвард зі Львова, Шпунар Юліан зі Сокаля, Тешнар Леопольд, Альвайль Давид, Гельб Зигмунт і Ляорія Роман — усі три зі Львова.

Ось так на 24-ох членів Ради Адвокатської Палати у Львові і 24-ох членів Дисциплінарного Суду у Львові, Начальна Адвокатська Рада обсадила по три мандати українцями і жидами. Решту обсадили поляки — єндеки або члени О. З. Н.

**ЛЕЩКІВСЬКІ САМОДІЛИ
і ШОВКИ з МІЛЯНІВКА
склад „ЛЕЩКІВ“ ЛЬВІВ**
Коперника 2. Тел. 258-88

Відповідальність залізниці і самоходів за нещасливі випадки.

Відповідальність за нещасливі випадки під час руху залізниці нормує в Галичині 6. австрійський закон з 5. березня 1869 р. Отже згаданий закон постановляє, що за ушкодження тіла або за вбивство людини відповідає завжди залізниця. Закон каже здогадуватися, що нещасливий випадок трапився завжди з вини підприємства або осіб, якими залізниця послуговується. Тому залізниця відповідає за всю шкоду. (Від винагороди шкоди залізниця звільнена щойно годі, якщо докаже, що нещасливий випадок трапився внаслідок: 1) вищої сили, 2) з вини третьої особи, за яку залізниця не відповідає, або теж 3) з вини самого пошкодженого. Залізниця не може звільнитися від цієї відповідальності за шкоду, якщо заздалегідь оголосить, що не бере на себе ніякої відповідальності.

Справу відшкодування за ушкодження тіла, важку недугу чи смерть нормує кодекс зобов'язань у ст. 161—167.

Отже згідно зі ст. 161 к. з. відповідальні за шкоду (залізниця) зобов'язані заплатити кошти лікування за ушкодження тіла і покрити взагалі всі кошти з цього приводу. Якщо пошкоджений втратив зовсім або лише частинно здатність до заробітної праці, або якщо збільшилася його вимоги чи зменшилися можливості а майбутньому — в такому випадку відповідальний за шкоду (залізниця чи інше підприємство) зобов'язаний виплачувати відповідну ренту. Висоту цієї ренти означає суд. На випадок смерті або важкої недуги пошкодженого — відповідальний за шкоду зобов'язаний покрити кошти лікування і похорону. Крім того відповідальний за шкоду зобов'язаний виплачувати відповідну ренту особам, яких утримував пошкоджений або мав такий обов'язок на основі закону. Крім того своєю, спорідненої, лихованки та інші близькі особи, яким пошкоджений добровільно і постійно давав засоби на прожиток, можуть теж домагатися від відповідального за шкоду відповідної ренти.

Далі залізниця відповідає теж за речі, що їх перевозить. Висоту відшкодування за речі, зяті до перевозу, устійное залізнична тарифа. Отже залізниця відповідає завжди за речі, передані до перевозу. Від цієї відповідальності за шкоду залізниця може звільнитися, якщо докаже, що шкода повсталася внаслідок 1) вищої сили, 2) поганого упакування, що його не можна було доглянути назверх або внаслідок 3) хибної речі чи товару.

Крім того залізниця відповідає теж за речі, що їх не взяла до перевозу (нпр. за вбивство коней і знищення возу під час переїзду через залізничний шлях, за дім, що згорів від іскри локомотива і т. п.). В таких випадках залізниця відповідає на основі 6. австрійського концесійного закону з 1854 р. Отже залізниця мусять доказати, що виконала всі обов'язки, що їх накладає закон і не поносить ніякої вини. Словом, закон перекидає на залізницю весь тягар доказів.

Вкінці кодекс зобов'язань накладає на залізницю відповідальність за шкоду у випадках, якщо завалиться будинок залізниці або впаде з такого будинку цегла комусь на голову і т. п. Тоді залізниця відповідає згідно зі ст. 151 к. з.

Відповідальність самоходу за ушкодження тіла або і смерть людини, така сама, як відповідальність залізниці. Отже власник чи співвласник самоходу відповідає на основі закону з 1908 р. солідарно зі шофером (взагалі керманцем самоходу) за всяку шкоду, якщо самохід забє або зранить когось під час їзди на публичних вулицях і дорогах. Від відповідальності наложеної на шоферів звільняє закон усі ті військові особи, які їхали самоходом, виконуючи свою службу. Тоді відповідає за шкоду лише державний скарб.

Не відповідає за шкоду власник і шофер самоходу тоді, якщо докаже, що: 1) шкода повсталася з вини самого пошкодженого, 2) з вини третьої особи, 3) гола було відвернуто шкоду, хоч збережено всі міри, передбачені постановами і практикою при кермуванні та при поведенні самоходу і 4) вкінці причиною випадку не була ні якість самоходу ні недомогання або інші недостатки.

Право домагатися винагороди шкоди переданоється по 1) шістьох місяцях від дня, коли пошкоджений довідався про шкоду та особу, зобов'язану до звороту шкоди; 2) по трьох роках від дня нещасливого випадку, без огляду на те, чи довідався чи не довідався про шкоду чи особу. Далі домагання у справі винагороди шкоди вигасає теж ще швидше, якщо особа, яка може домагатися звороту шкоди, занедбала з власної вини повідомити зобов'язаного до звороту шкоди про нещасливий випадок до 4-ох тижнів від дня, коли довідалася про особу зобов'язану до звороту шкоди, хіба, що докаже, що згадана особа сама довідалася про нещасливий випадок.

М. М. Х.

СУДОВІ ФЕРІІ.

Судові ферії — згідно з поведєю до закону, про устрій загальних судів з 14. квітня 1937 р. — тривають від 1. липня до 15. серпня. Під час судових ферій розправи відбуваються лише в тих справах, що на них ферії не мають ніякого впливу. Отже судові ферії не мають ніякого впливу на справи: карні, неспірні, гіпотечні, угодові та конкурсні, ексекційні і забезпечені, спірні цивільні, якщо вартість предмету спору не перевищує 300 зол.; без огляду на вартість предмету спору у справах, що їх розглядають суди праці, у справах за аліменти, порушення в посліданні, справи з найму та аренди, наказові справи і забезпечення доказів. Крім того — на внісок сторони — суд може на своїм неаянім засіданнях признати кожну справу тількию і розглядати її. Від рішення суду нема ніякої жалюди. Далше значиння судових ферій в тому, що під час ферій сплиняється хід судових речинців. Речинці, що їх початок припадає би під час ферій, починаються з першим днем по феріях. До того якщо частина речинця припадає під час ферій — цілу частину обчислюється на дії по феріях. Однак це не торкається річних і довгих речинців. Вкінці якщо якийсь такий речинця припаде під час ферій — він кончиться до місяця по феріях.

Сторінка без політики.

Не все золото, що світиться.

ДИВНІ ФРАНЦУСЬКІ ЗВИЧАЇ.

Що край — то звичай, каже приповідка. І справді — коли порівнюємо звичай народів, що живуть навіть у сусідстві, то стверджуємо стільки різнниць і парадоксів, що з дива не можемо вийти: як це так, що два культурні народи, що живуть іноді на тій самій землі, так основно різняться між собою.

Ось нпр. кілька звичаїв французьких, що викликають здивування в кожного іншого європейця. Ось хочби відоме в нас право гостинності. Запросити когось до себе, до своєї родини, на обід чи на якусь свято, річ у нас буденна. Втім випадку не робимо ніяких різнниць між своїми земляками й чужинцями. Не те у Франції. Пересічний француз, бажаючи виявити чужоземцеві свою приязнь, запросить його дуже радо до свого бюро і виявить йому цілу свою звичайність і чемність. Дуже радо запросить його теж на обід до ресторану — але, борони Боже, не запросить його до свого дому. Треба вже якийсь випадок, щоб запросити його до дому на обід і представити своїй дружині. Домашнє вогнище пересічного французького мішуха це таке „свята святих“, що вступ там мають тільки своїки і найближче оточення.

Це відокремлення домашнього вогнища доходить до таких меж, що навіть своїки не складають собі візит без спеціального запрошення. Якщо ж уже хтось успів здобути собі довіру родини й стати близьким знайомим, пані дому прийме його, не ваяжучись — у шляфроку чи в піжами.

ЗАСАДИ ЧЕМНОСТІ.

Одною з головних засад чемності французів — це відповідати на всі листи. Нідин лист не може залишитися без відповіді. Правдивий француз потвердить теж завжди відбір кожної посылки. Чужинці знають дуже добре, як труд-

но по французьки закінчити лист. Кінцеві формули чемностей іноді довші, як сам зміст листу.

Дуже цікаве відношення французів до жінок. Як відомо Франція це одинокий край в культурній Європі, де жінки не мають виборчого права. Але ніде інде — культ жінки в мистецтві, в літературі і т. д. не є більший, як у Франції. Тільки-ж — хто хотів би бачити цей „культ“ теж у приватнім житті — грубо помилився би. Мужчини з засади не уступають жінкам місця в метро, у в автобусі. Виймок роблять тільки щодо старих жінок, з якими поводяться так само, як зі старшими чоловіками. У каварні — мужчини ніколи не встають з місця, коли підходить до столика жінка, хіба що це конче, щоб зробити їй місце при столі. Якщо хтось підходить до столика, при котрім сидить ціле товариство, й бажає розмовитися тільки з одною особою, то перешіптується з нею аж любо, не звертаючи на нікого уваги. Як відомо, в нас така поведінка булаб крайню нечемна.

До доброго „тону“ належить у Франції — витатися поданням руки з кельнерами і льокалями в льокалі, де француз є постійним гостем. Французенка ніколи не пудрується й не малює собі уст публічно.

Дуже характеристичне явище це факт, що француз входить чи то до кабінету лікаря, чи дентиста — в пальті. Вішало — це у Франції прилад зовсім незваний. Пальто кидають на крисло, фотель, поручки, або просто на... підлогу. І тимто вияснюється дивний для нас факт, що маринарка, плащ — мужеський чи жіночий, куплений у Франції, не має, звичайно, як у нас, вшитого при ковнірі петлі.

Витаються із групою знайомих, француз зправила подає руку наперед усім чоловікам, щойно відтак жінкам.

Жебрачка з Марсей.

На людий, одній із головних марсейських вулиць можна було побачити кожного дня жебрачку в чорних окулярах, з палицею в руці. На грудях висів надпис такого змісту:

„Сліпа, яка втратила зір унаслідок автомобільної катастрофи, не має ніякої платні й годює разом із дочкою. Прошу батьків і матерей чимнебудь допомогти мені“.

Убогій давали люди щедро дати. Вечором вона заходила до сусідньої каварні й мінала цілоденну милостиню на 50-франковий, іноді й на 100-франковий банкнот. Це тривало до тієї пори, доки поліція не дістала анонімного повідомлення такого змісту:

„Сесіль Рур зовсім не сліпа. Вона багата жінка, яка галапасує на людській доброті й довірливості“.

За „жебрачкою“ почали добре стежити й анісід слідства був справді несподіваний. „Убога“ мала справді знаменитий зір; її муж був професійним учителем і давав лекції фортепіану і французької мови. Сесіль мала в Марсей розкішне й багате винищене мешкання, в якому замість дочки, держала аж четверо собак..

Підчас слідства вона заявила, що стала жертвою завислих сусідів. Її муж тепер не заробляє і їм не стає на життя..

— А тому, що своєчасно я сама давала чимало убогим, я рішила, що тепер у свою чергу маю теж право звернутися за допомогою до добрих людей.

Імовірно поліція була тієї думки, що вона не мала цього права і „сліпу убогу“ арештували.

ІСТОРІЯ ІТАЛІЇ НА КОЛЮМНАХ.

Досі Рим мав дві колумни, що ними величалося вічне місто, це ан. колумна Антонія на площі Колумпи і колумна Траяна, на Форумі Траяна. Недавно прибуде третя колумна. Вона буде збудована цілком з мармору, її висота разом з педесталом даватиме 36 метрів, промір 4 метри. Буде прикрашена плоскорізьбами, що ілюструватимуть історію Італії. Модель у міністратурі виконав відомий різьбар Карло Фонтана. Колумну незадовго викінчать, хоч місця її будови ще досі не визначили.

Нема доброго снідання
без кави з цикорієм

ЛУНА

— яку виробляє сама —
українська коопер. фабрика

Суспільний Промисл

Львів 24, вул. Жовківська ч. 188

Жінка, яка була чоловіком.

Париська поліція переводила перелік кінокоманди обласу при вул. Сен-Поль і відішла до малого готелю, щоб перевірити документи. Коли інспектор поліції підійшов до кімнати ч. 27, господар гостинниці сказав:

— Тут живе мадмуазель Клементина Дюбуа. Вона з професії служниця з ресторану, але тепер сидить без праці.

Поліцейські застали її за дверями і ввійшли. Молода, замітно схвильована жінка лежала на постелі й поспішно поправляла собі прическу. Поліцейські підійшли ближче і ошудовали її: станули: лице панни Клементини покривало густа, чорна щітина негледеної цілодобової роботи.

— Ви жінка, чи чоловік?

— Жінка. Ось вам мої папери.

І справді всі папери були в жінчиній формі. Однак борода так бентежила поліцейських, що вони підозрівали, чи під жінкою одягом не скривається якийсь дезертер. Панну Клементину попросили на поліцейський комісаріат і піддали лікарським оглядам.

— Мадмуазель Клементина справді — чоловік — заявив лікар.

Як згодом виявилось, помиляк тривав ще при народинах. Мер вписав у метричні книги народили дитину жіночого полу. Тимчасом „Клементина Дюбуа“ стала переманювати чоловіком жіночою згодом охоче з тим погодилася. Ціле своє життя „вона“ носила жіночий одяг і білизну, шила, варила, сприяла, служила як покоївка і т. д. Найбільшою невдачею було те, що вона мусіла кожного дня рости волосся.

— І, на жаль, кожного дня знімати волосся в машинці до гоління.

Поліцейські звільнили Клементину Дюбуа і пустили її на чотири вітри. Бо ж жінка жила справді нею робити? Адже ця „жінка“ живе справді на підставі законно виданих їй урядових документів. Та одночасно в урядових документах справу про потребу признати панну Клементину паном Клементієм.

ПРИ ПРОЩАННІ ЗЛОМИВ ПАЛЕЦЬ

Леон Мішель, адвокат з Шіноа, на разі літ веде з великим успіхом свою адвокатську канцелярію. До його клієнтів зараховує й канцелярію. Добродій Шарль Келлі, співробітник конферансьє Елізона. Одного дня Келлі відіслав адвоката за порадою в якійсь важкій справі. Конференція тривала годину. Прошачись адвокат поїхав до панові Келлі, і той й так широко стиснув руку зломив йому при тому малій пальці. Адвокат заскаржив добродія Келлі до суду, домагаючись 2.000 доларів відшкодування. Келлі боронився тим, що він так сердечно дякував адвокату за пораду, але адвокат опростався. Каже, що Келлі тому його так стиснув, бо хотів йому спричинити біль. Лікарі стверджують, що адвокат має німково крихкі кістки в пальці, внаслідок давньої недуги. Однак суд звільнив адвоката й бажане відшкодування.

Перевозить і магазинує

Меблі, товари

з усіх і до всіх місцевостей краю.

МЕБЛЕВІ ВОЗИ. Переводить ІНКАСО

Спедиційно-перевозова кооператива

ГАРМА

Львів, Потоцького 11а. Телеф. 111-21

Мода на рижих.

Голівуд лянсує нову моду, а саме на думку фільмових знавців жіночої краси всі жінки, що хочуть бути справді гарні, мусять бути рижі, рудоволосі, чи як хто хоче їх називати міліонідоносці. Винахідник „латинового“ кольору волосся популярний голівудський фрізєр Карлос Валентіно заявив, що з винаходом кольорової фільми, на екрані найкраще виходять рижоволосі. Таким чином акці Катерини Геп-

бурт, Кларі Бон і Джінджер Роджерс, з природи рудоволосі, сильно скріпилися.

Творці нової моди заявляють, що рижоволосі першусього дуже мудрі, дотемні, талановиті і для потвердження своїх теорій наводять імена славних рудоволосих: Клеопатри, Сафо, Люкреції Борджіа, президента Вашингтона, Віктора Гюґо, Падеревського, Сінклер Ліді і інші.

— Цить, а то ще хто з панства почує, а

висунула комісія матка третьої листу, на яку виставили меншість не погодилася.

Перша анета більшості: члени Ради: дир. Палій, Львів, дир. Харамбура Яворів, дир. Поритко Рогатин, о. Мохнацький Тербова, Вол. Кохан Сокаль, Мих. Бережницький Калуш. Заступники: о. Ломницький Яворів, дир. Дорога Жовква. Контрольна Комісія: дир. Марчук Львів, дир. Мудрик Львів, інж. Дутка Станіславів. Заступники дир. Петрицький, д-р Хробак.

Листа меншості. Дир. Палій, дир. Харамбура, д-р Олішник Тернопіль, дир. Поритко, Кантимир, Комишук. Заступники: о. Ломницький і Пилипек (Самбір). Контрольна Комісія: дир. Мартюк, д-р Лисин, дир. Мудрик. Заступники: дир. Петрицький і Мир. Угрин, Гороненко.

Тому, що не можна було устояти одної листи, вирішила третя компромісова листа, яка покривається з листом першою з тим, що замість кооп. Бережницького комісія пропонує кооп. Кантимира Снятин. Однак не можна було узгодити думок і тому комісія матка вибрала двох генеральних оесідників, які на загальному засіданні мають виступити в обороні лист більшості і меншості.

Як заступник меншості промовив кооп. Степан Боднарчук, після нього як оесідник більшості промовив дир. Кузів, який поручив зборам компромісову листу більшості.

Предсідник зборів щераз запитався, чи внескодавці листи меншості годяться на компромісову листу. Внескодавці не погодилися. Тоді предсідник піддав під голосування першу листу комісії матки. Загальні Збори заявили за явним голосуванням. За першою листом більшості впало 736 голосів проти листи впало 131 голосів, адержалося 5. Членами Ради і Контрольної Комісії та їх заступниками вибрано кандидатів з першої листи

ВНЕСКИ.

З черги забрав голос інж. Семенчук, який від бюджетової комісії забрав становище до внеску 38 кооператив щодо вкладки до РСУК. Бюджетова комісія відкинула цей проект і вносить на Загальні Збори відкинути його.

Інж. Павликовський від комісії внесків, до якої вплинув внесок на зміну статуту РСУК, заявив, що комісія дійшла до заключення, що проект зміни статуту є шкідливий для РСУК і цілої нашої кооперації, і пропонує внесок на зміну статуту відкинути. Загальні Збори рішили такою самою великою більшістю голосів відкинути внесок на зміну статуту.

ПРИВІТ ІНЖ. Ю. ПАВЛИКОВСЬКОМУ.

Дир. Луцький на цьому місці забрав слово і привітав провідника української кооперації

хто перекаже. Намятаєш, як панство Горошкови посварилися через свою Гапку з панством Назаренками?

— Тай до тогож і не вші панна Льоля краші, а вже як говорити правду, то наші Люте краші...

А музики все грали... Неслися звуки то джипі, пияні і солодкі, то меланхолійні — віденського вальса, то бурхливі, скочні. Кружляли, віддали парами, то збирали їх у довгий ланцюг, то розсипали всіх по саї і творили несподівані фігури. Раптом музика урвалася. Стомлений, ланцюхрипав аранжер, Вова Заваликутів тремлячо рукою стирав краплі поту зі свого чола...

Саме тоді широко відчинилися входові двері і нова хвиля гостей влилася у салю. Наперед йшов емеритований генерал Козаченко, під руку із своєю одніачкою, красунею Фатимой. Генерал оженився з туркинею в часі російсько-турецької війни. Молода мати життям заплатила за народина дочку і перед смертю здала слово в чоловіка, що назве дочку її ім'ям. Десяти урядовців в консисторії гарячково переказали "святці", шукаючи імени Фатми серед православних святих, та даремне. Єдиним схожим іменем було Фотина, що при бажанні можна було вимовляти "Фатима". Генерал звивав плечима й погодився. Дочку сам звав і скрізь представляв, як Фатиму і вирішив, що покіниця мусить бути задоволена. Багато шлюбок так і не знали дійсного імени його дочки, а переказані були, що вона таки Фатима. Уродило вона пішла в маму. Великі східні, мов мигдалі чорні очі, обрамлені пухлятими довгими чорними війми, дивилися з під густих темних брів таємничо.

(Далі буде.)

Інж. Ю. Павликовського напередодні укінчення ним 50 життя. Загальні Збори гучними оплесками виявили свою симпатію і пошану до го-лови Р. С. У. К.

Інж. Ю. Павликовський відповів на це привітання короткою промовою, в якій подякував за щирий вияв симпатії і рівночасно зазначив, що завданням нашого народу не є бути рутинним гречкосієм, а господарем на своїй землі. Через добробут мусимо визволити українця-людину з неволі духа.

На цьому Загальні Збори закінчено відспіванням національного гімну.

З життя Холмщини.

Під таким заголовком "Слово" — орган варшавської православної митрополії, у несконфіскованому ч. 25—26 з дня 19—26. VI. ц. р. подає такі відомості:

"Заборона богослужень у неетатових парохіях люблінського воєвідства, що впала в місяці квітні на західні його повіти, перейшла і на східні.

У більським повіті заборонили богослуження і священникам казали виїхати з парохій у таких селах: Кнівесь, Межилісь, Костомолоти, Загорів, Кодель, Бубель.

У володавським повіті — в селах: Королева, Головно, Любень, Голя, Угнин, Читичне.

У грубешівським повіті запечатали молитовні дома та церкви в багатьох парохіях, а зокрема — у Городлі, Неледзі, Буську.

У томашівським деканаті, крім сел, в яких замкнули церкви у квітні, заборонили богослуження в м. Замості, в с. Тарноватці, Переорську, Репліні, Ванові.

Усі священники неетатових парохій одержали на письмі заборону хрестити, вінчати та хоронити.

У с. Отові на Грубешівщині, світські влади розібрали церкву. Це саме казали зробити місцевому населенню в селах Копнаво, Коснів і Ласнів.

Усіх священників неетатових парохій білостоцького деканату за відправу богослужень після закриття церков під голим небом, покарали по 50 зол. кожного, за "незаконні зібрання". Потім у всіх них зробили туси, іноді у відсутності священника, і розабрали всі книги церковно-нотаріального книговодства.

Туси і відібрання метрикальних книг та взагалі книг нотаріального книговодства, зробили також в інших парохіях люблінського воєвідства.

Свято Евхаристії у Львові.

Прегарний, теплий, сонячний день, що його ми мали в минулу неділю, був вимірний на таке свято, як празник св. Евхаристії. Не диво, що це свято притягнуло великі маси народу на львівський Ринок, на якому приготовано традиційні чотири вітари, прикрашені килимами та зеленню: біля Народньої Торговлі, під ратушем, біля Книгарні НТШ та біля крамниці Вінклера.

Того дня в год. 8.30 рано в Преображенській церкві о. мітрат Сліпий відправив торжественну Службу Божу в асесті о. д-ра Лаби, о. д-ра Костельника, о. П. Табінського та о. Хоміна. Діаконував о. Козіцький. Співав мішаний хор Преображенської церкви. Коло 10-ої години з Преображенської церкви виїшла процесія на Ринок. Взяли в ній участь церковні брацтва з хоругвами та образами. Мішанське Брацтво, Товариства "Воля" і "Зоря" з оркестрами, Марійська Товариства та численне вище духовенство. За о. мітратом Сліпим, що ішов з Найсвятішими Тайнами під традиційним бальдахимом, йшли представники українських організацій, товариства та установ з президентом д-ром Костем Левицьким на чолі.

За той час на Ринку зішлася процесія з усіх львівських церков, що оточували походом ринковий чотирикутник. В часі походу співали наперемінно хори різних церков та грали оркестри. При нагоді з приємністю підкреслюємо, що оркестра Т-ва "Зоря" виявила великий поступ і не потребує стидатися найкращих музик у Львові. У процесіях видно було перевагу нашого міщанства, інтелігенції було, на жаль, небагато, і та, що була, стояла здебільша збоку, на хідниках.

Процесія з Преображенської церкви обійшла Ринок, причому при всіх чотирьох вітарах Т-во евангелії та відправлено сулалікації. Усе дірпави при вітарах кінчилися — як звичайно — розхилуваннями зелені, що нею були прикрашені вітари.

Наступаючи на те, що не було спеціальних впрядків, свято відбулося в порядку.

НОВИНКИ.

— Важка недуга ген. Тарнавського. Як доведеться, ген. Тарнавський поважно занедужав і мабуть муситиме піддатися операції. Ген. Тарнавський лежить у Бродях у тамошній армійській лікарні. Його перевезуть до Львова до Народньої Лічниці.

— Заборона будувати церкву на замковій горі в Давидгородку. В Давидгородку відбулася нарада при участі віцеміністра освіти Алашандровича, на якій рішено признати замкову гору в Давидгородку історичною пам'яткою. Тоді влада не дозволить збудувати церкву на замковій горі, лише в іншому місці.

— Авантюра біля каварні "Рома". Перед новорічною "Ромою" спалилося минулого понеділка вечором елегантне авто, з якого висів один зомий граф зі Львова з дамою. Висідаючи з авто граф станув на ногу собаці, що її він відомий лікар-гінеколог. Собака заскакувала з бою, і її власник звернув увагу графові, що повинен бодай перепросити його за зранення собаки. З цієї причини повсталала лекольна авантюра, бо граф не жалував соковитих слів. Колиж яка молода пані висловилася критично під адресу графа і він відповів їй: "ти маєш щось до сказання", тоді прискочив до графа молодий мужик і вибив його по лиці. Епілог цієї авантюри побудеться перед судом.

— Львівська хроніка. З перегонової площі в Персенківці привезли до шпиталю Михайла Стасюха, який упав з коня підчас перескакування плотів і важко зранився. — При вул. Крайній намагалася скінчити самогубством 29-літня Б. Сосніківська. Її відвезли до шпиталю. Причин самогубства нещаслива любов. — При вул. Гродецькій таксіва наїхала на Ст. Берега, при вул. Сикстусській на робітника Станіславського важко потовкся. — Дир. Гальперной і Гронополя вкрали злітки на Підзамчі 50 зол.

— Опалюючись на сонці не забувайте, що найбільш ефективні знимки з пляжі дістатимуться на панхроматичних матеріалах з едмою української фото-крамниці Е-комп, Львів, вул. Сикстуська 29. Тел. 203-30.

— Буревій з градом над Рашевом. Якісний понеділка лютував над Рашевом буревій з градом і заподіяв великі шкоди. Буревій знищив паркани і повіривав дерева з корінням. У поближких селах град вибив збіжжя. В селі Волковий понад 3.000 зол. Покищо обчислюють шкоди на кількадесят тисяч золотих.

— Число циганів у Польщі. Циганський король Каяк перевів загальний спис циганів, які мешкають у Польщі і мандрують таборами. В половині цього року в Польщі перебувало 38.000 циганів. Виходить, що число циганів зросло цього року в Польщі на 4.500 осіб.

— Злодій-дзентельмен склав на днях опівночі візиту емеритованому гімназійному професорові Адольфові Ямпольському у Дрогобичі. Професора збудив опівночі якийсь рух, шедест: На питання "хто там?", з під його ліжка виліз мужчина і заявив: Прошу зберегти спокій. Я купив пане професоре, що маєте багато грошей і топану прошу мені дати, бо потребує для одної особи. Злодій не дозволив засвітити лампи, лише світлом своєї електричної ліхтарки допоміг професорові знайти гроші, який раз-раз мусив їх видати йому. Вкінці злодій попросив ключів від брами дому і спокійно поминав гроші. Поліція шукає за злодієм, який по шпурі дістався до помешкання професора.

— Краєва хроніка. Окружний суд у Львові засудив Василя Савицького з Острова на 6 років в'язниці за крадіж у Марії Созанської. — Окружний суд у Рашеві засудив Владислава Шаля с. Андрія на 10 років в'язниці, його трьох товаришів: В. Шаля с. Станіслава, І. Гребіньського та А. Хилана по 7 років в'язниці за грабунковий напад на купців недалеко Дипова.

— Сензацийний лист у справі господарки польського посла. "Варшавські Вечур" помістили відкритого листа Павла Дуїна до директора тютюнового монополію у Варшаві, що викликав різні коментарі в політичних колах. З цього листа виходить, що директор тютюнового монополію признав пос. А. Снопчинському, давчому поміщику, дуже великі позекції, бо з його між ремісниками, дуже великі позекції, бо з його довгу — 204.000 зол. — відписав йому позекцію, а другу половину розкоши на салати до вини, а другу половину розкоши на салати до вини 200 зол. мислячи, що їх має сплатувати зі своїх посольських дієт. Автор листа підкреслює, що в такому випадку Снопчинський мусив би бути 43 роки послом, щоб сплатити довг. Випадок, що державна вельми зацікавлена, щоб Снопчинський був далі послом і щоб вибори давали на нього свої голоси в майбутніх виборах. Як щоб було з виборами погано, то в майбутньому

Театри.

Великий Театр:

Середа 29. 6. год. 2.30 попол. „Король-кошмар“. Год. 7.15 і 9.15 веч. Виступ арт. театру „Шурих Варшавський“.

Театр Рівнободності:

Середа 29. 6. год. 4. попол. „Ліси“. Год. 8. веч. „Ліси“.

Четвер 30. 6. год. 8. веч. „Ліси“.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

ДЕЛЯТИН:

29. 6. Притолода в Черчі.
30. 6. Лісова пісня.
1. 7. Новолітняк.

Український Народний Театр ім. М. Садовського.

КУТИ:

29. 6. Чесна Сузана.
30. 6. Гетьман Полуботок.
1. 7. Мазепа.
2. 7. Бенталаша.

КОВАКИ:

3. 7. год. 4. попол. Гетьман Полуботок.

КОСІВ:

3. 7. Гетьман Полуботок.

ЖАБІ:

1. 7. Пісня Вєсїду.
3. 7. Чесна Сузана.
Театр приває до хору тенорів і басів.

К І Н А.

АПОЛЬО: „Люди з залука“ на осн. М. Горького.

АТЛАНТИК: „Золото на вулиці“ з Давидом Даріє.

БАЛТИК: „Пронятий острів“, 24 години кохання.

ВАНДА: „В тині самотньої ялини“, і „Любов до поетів“.

ГРАЖИНА: „Концертна“, „Іх ексцеленція бабуся“.

ЕВРОПА: „РОБЕРТ і Галорія“ (Матра Швайдер).

КАСІНО: „Діти на перегоні“.

КОПЕРНИК: „Крила над очолюю“.

МАРУСЕНЬКА: „Слава та тілі жінки“.

„Соняшник живе світ“.

МЕТРО: „Діти вулиці“, „Орібі острів“.

МІРАЖ: „Сам Франціско“.

МУЗА: „Саратога“, „Шість діт коханців“.

ПАЛІС: „Збудився і живі“, „Боріс“.

ПАКО: „Я вилучаю“ з Давидом Даріє.

Міські заведення купелів і соляно-кових інгаляцій у

ДЕЛЯТИНІ

місцевості гірсько-кліматичної в долині пруту.

Природна соляна сировина видобувається руротинами до Заведення просто із славних місцевих джерел — лікує теренни РЕВМАТИЧНІ, КРИВУХУ, ЖІНОЧІ НЕДУГИ, ЗОЛОТУХУ, НЕДУГИ СЕРЦЯ І ПАСОКОВИХ СУДИН. — СОЛЯНОКОВІ ІНГАЛЯЦІЇ, ІНДИВІДУАЛЬНІ, ЗІБРАЇ, лікують теренни ВІДДИХОВИХ ДОРІГ, ХРИПКУ, АСТМУ І РОЗДУТТЯ ЛЕГЕНІВ. — Заведення веде сама Міська Управа, яка тож дає всі інформації.

ВІД НИНІ ПОСЕЗОНОВА ВИПРОДАЖ по небувало низьких цінах у відомім магазині жіночої конфекції Е. ТАВБЕ, Львів, Рутівського П. УВАГА: Тільки короткий час. Просимо оглянути наші вистави. 1422 1-2

Четвер, 30. червня 1938.

6.45 Рухавка, 7.00 Ран. денник, 7.00 Оркестра мандоліністів, 8.00 Пляти, алек-
доти, комуналісти, 11.00 Для новобранців,
11.20 Фрагмент з опер Р. Вагнера, пл.
12.03 Полуднева аудіація, 14.00 Легка му-
зика з пл., 14.15 Пісні у вик. Іги. Вагари-
да, тенор, у супр. форт., 14.35 Трохи
пісні, трохи слова, 15.00 Хліборобська
бірка, 15.05 Господарські та сусп. віст-
ки, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Для
дітей: Великий день Юлька Горюха,
15.30 Тайни Лявова, повість із 1848 р.,
15.45 Господарські вістки, 16.00 Сальон
оркестра, 16.45 Зілляська кооператива,
17.00 Віжучі вістки з міста та провінції,
17.10 Камеральна музика з пл., 17.40
„Остапи“ Г. Савицького, 17.55 Галія! По-
вір! 18.00 Відгук про Матейка, 18.10 Пісні
у вик. Реслер-Отоковської, мецесопран, у
супр. форт., 18.30 Театр Ужми: „Білізе-
ські поля“ діялог Салвадора де Мадри-
лія (Еспанія), 19.00 Твори Г. Мельцера
у вик. Г. Оттавої, 19.20, 20.55, 21.00 Ак-
туальна гутірка, 19.30 Веселе містечко,
рокр. концерт; у перерві два скетчі, 20.45
Веч. денник, 21.10 Неаполіт співає, слово-
муз. ауд., 21.50, 22.00 Спорт, 22.05 Весе-
лий четвер, слово-муз. ауд., 23.00 Ост.
вістки, 23.05—23.55 Музика з пл. (Вар-
шава II).

Пятниця, 1. липня 1938.

6.45 Рухавка, 7.00 Раніший денник,
7.15 Оркестра, 8.00 Добрийдень найзо-
лодшим, оповідання, пісеньки, 12.05 Под-
зв'язки, 14.00 Легка музика з пл., 14.15
Популярна музика з пл., 15.00 Хліборобська
бірка, 15.05 Господарські та сусп. вістки,
15.10 Програма на завтра, 15.15 у біло-
вожескій муз., гутірка для старших ді-
тей, 15.30 Гутірка з хором, 15.45 Господар-
ські вістки, 16.45 Городничий коопе-
ратива на Шляську, 17.00 Віжучі вістки
з міста та провінції, 17.10 Фейлетон, Пі-
львінські пісні у вик. вок. ексцеленції, 17.55
Галія! Поір! 18.00 Колумова фотографія,
18.10 Дуети Шуберта на сир. і форт.,
18.45 Літер. хроніка, 19.00 Музика у вик.
сальон. тріа: Ем. Філіповський, серіна,
Мих. Зілляк мідолонте, Вок. Ораї-
нський форт., 19.20, 20.55 Актуальна гутірка,
19.30 Оперетковий нотір, орк., сокрал,
тенор, форт., 20.45 Веч. денник, 21.00 Пі-
льдог про літературу: Двадцять століття
та середньовіччя часи, 21.10 Пісеньки
денних часів, 22.00 Спорт, 22.05 Житий
концерт бальни, орк., конференція, 23.00
Ост. вістки, 23.05—23.55 Пісні су-
часних композиторів, із пл. (Варшава II).

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 29. червня 1938.

БЕРЛІН 16.50 Концерт квартету, 18.00
Рокр. музика, 20.00 Рокр. концерт, орк.,
сол., баритон, 21.00 Балетова музика, БУ-
ДАПЕНТ 16.00 Танк музика, 17.30 18.00
Циг. музика, 19.00 Орк., спів, ВІДЕНЬ
15.30 Камер. музика, 20.00 Вок. концерт,
21.00 „Давід Пенітент“ ораторія на гол.
сол., хор, орк., органи, 22.30 Орк., сокрал,
КОПІЦІ 17.00 Світський амант у Пра-
зі, 18.00 „Посидівмо хліборобство“, 18.20
Закорд. огляд, МІЛАН 17.15 Рокр. му-
зика, 21.30 22.00 „Ля дуо де М. Афри-
ка“ оп. Кабалера, ПРАГА 17.50 Рокр. му-
зика, 20.30 21.00 Галевий концерт із адми-
гу Соколів, РАДІО ПАРІ 20.30, 21.00
Театр Ужми на осн. Премо, 21.50 22.00 Ка-
мер. музика, РИМ 17.15 Пісні, 21.00 22.00
„Золотий півнік“ оп. Римського-
Корсакова.

Четвер, 30. червня 1938.

БЕРЛІН 17.00 Форт., 21.00 Орк., БУ-
ДАПЕНТ 12.05, 21.30, 22.00 Циг. муз.,
13.30 Концерт військо. орк., ВІДЕНЬ 13.30
Твори Шумана і Шуберта, 16.00 Орк.,
тенор, 19.10 Орк., хор, 20.00 Пісні, 20.15
Форт., ДАВІДІЯНДЗЕНДЕР 20.10,
21.00 „Весела аліна“ оп. Лотара, МІЛАН
17.15 Вок. концерт, 21.00, 22.00, 23.00

ВОРОХТА: Пансіон від „Матір Бо-
жою“ під управою Т. Дмитерков, на
Прутом, парі, грише, сонячна пляжа,
поручає гарні кімнати з добрим за-
роч. Ціни приступні. 1316 5-6

КУПНО - ПРОДАЖ

„АМЕНІТА пагода для енергет. ам-
атора домашнього господарства: Бу-
рована пада з 10 убиваннями у най-
кращому положенні Станіслава з одні-
м городом, з 33.000, зареє. на продаж.
Відноситься у п. Ярослав Діма
упр. шк. в Петрівці п. Роватів.

1309 3-1

ЛІКАРІ: Лікарське урядження на бо-
чин „Хірургія“, Львів, Ягайловська 12.
1008 3-2

РІЖНІ

ПРОПУКЛИВІ БАНДАЖІ гумові, че-
ревні, шпиркові, проти усування мати: за
гарантією анкетує відоме УКР. ОРТОПЕ-
ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,
Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2041 6-106

НОВООТВОРЕНА робітня ковер дер-
робляє КОВДРИ по 230. Рокр. Бран
Андрієвського. С. Дуб. 1162 1-4

ЛЕДІВНІ найновішої конструції, на-
шніки до морозива поручає РЕН-
ШІНЕР, Леґіонів 87. 1282 5-7

ПЕКАРСЬКІ КОШИКИ і всі інші кон-
ські вироби — Вирізня „РЕКО“, Гро-
децька 47. 1038 4-3

ПОЛОТНА льняні (ручної роботи) по-
ручає по найнижчих цінах „ВОЛОДІМІР“
Львів, Замеретинська 29. 1407 2-4

СТАРУ ГАРДЕРОБУ мужськ — киш-
сма на найкращіші бльські матеріали.
Телефон 270-25. 141 1-2

МАРКОВІ годинники як Омега, Діма,
Льонжкі, Швабляни і т. д. являють
найкраще ГУТЕРМАН, Сінкстуська 15
тирнація, 60 мкс ориґінальні часові
годинники. 1106 4-12

ОГОЛОШЕННЯ

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН
і т. п. зникне при вдиханні спеці-
ального певного і нешкідливого пилу

пудру „CSAVE“ 50 сот.
Пробний пакет. Перфумері

С. ФЕДЕРА

Львів, вул. СІНКСТУСЬКА 1.
Філія КОПЕРНИКА 15 а.
Філія: вул. ГАЛИЦЬКА ч. 16

МЕБЛІ Ідальні, спальні, ві-
ніти, сальони, е-
би, тапчани, матраци і декорат. поруча
Віденська виробниці столарство-гальдерство

ІВАН ОРТНЕР
Львів, Сінкстуська 41.
948 15-6

БРАТИ ДМИТЕРКИ
співає українське коні. підпр. саль-
пересовоє

Львів, Ринков 43, тел. 272-48

анкетує всі перекон до всіх і всь
місцевостей в краї — дешево, одоро-
і солідно. Спеціальні акти для пере-
вою меблів, з відповідною кваліфіка-
цією обслугову — дають гарантію
806 найкращої достатка. 130

Важно для Памі! Важно для Памі!
ПЕРША УКР. РОБІТНЯ ГАЛІВ
І ПЛІСУВАННЯ

ОЛЕСАНДРА БІЛІН
Львів, вул. Пилуванська 18

Виконую: галіви, пліси, шалі, ак-
кації, мережива, медальки, об-
гання гудівки і пр. Висока ціна
дешево. — Ціни найкращі 2-5

1413